Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2026)0193

Wniosek o uchylenie immunitetu Salvatore De Meo

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 czerwca 2026 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Salvatorego De Meo (2025/2098(IMM))

Parlament Europejski,

– uwzględniając wniosek o uchylenie immunitetu Salvatorego De Meo, otrzymany pismem z dnia 6 maja 2025 r. od belgijskiego ministerstwa federalnego spraw zagranicznych, handlu zagranicznego i współpracy na rzecz rozwoju, przekazującym wniosek belgijskiej prokuratury federalnej z dnia 16 kwietnia 2025 r. w związku z postępowaniem karnym, które ma zostać wszczęte przeciwko niemu, ogłoszony w Parlamencie dnia 21 maja 2025 r.,

– uwzględniając dodatkowe informacje przekazane przez prokuratora federalnego i sędziego śledczego podczas wymiany poglądów z dnia 15 lipca 2025 r. oraz odpowiedź udzieloną przez prokuratora federalnego dnia 18 września 2025 r. w następstwie kolejnego pisemnego wniosku o udzielenie informacji; uwzględniając fakt, że wniosek o uchylenie immunitetu posła powinien spełniać określone standardy, w szczególności powinien być sformułowany jasno, w tym w odniesieniu do ram prawnych, na których się opiera, oraz powinien zawierać jasne i wystarczające elementy i informacje, aby Parlament był w stanie rozpatrzyć wniosek w celu podjęcia decyzji i to możliwie szybko, mając również na uwadze względną złożoność sprawy,

– po wysłuchaniu wyjaśnień Salvatorego De Meo w dniu 3 grudnia 2025 r., zgodnie z art. 9 ust. 6 Regulaminu,

– uwzględniając art. 8 i 9 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, jak również art. 6 ust. 2 aktu dotyczącego wyboru członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r.,

– uwzględniając wyroki wydane przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w dniach 21 października 2008 r., 19 marca 2010 r., 6

września 2011 r., 17 stycznia 2013 r. i 19 grudnia 2019 r.[1],

– uwzględniając art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 1 oraz art. 9 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A10-0153/2026),

A. mając na uwadze, że dnia 6 maja 2025 r. ministerstwo federalne spraw zagranicznych, handlu zagranicznego i współpracy na rzecz rozwoju przekazało wniosek prokuratora federalnego z dnia 16 kwietnia 2025 r. o uchylenie immunitetu Salvatorego De Meo, posła do Parlamentu Europejskiego wybranego we Włoszech, w związku z postępowaniem karnym, które ma zostać przeciwko niemu wszczęte;

B. mając na uwadze, że szeroko zakrojone postępowanie przygotowawcze dotyczące spółki Huawei dostarczyło, jak się wydaje, poważne dowody na istnienie organizacji przestępczej, której celem miało być wywieranie wpływu na decyzje instytucji Unii poprzez korumpowanie posłów do Parlamentu Europejskiego; mając na uwadze, że to postępowanie przygotowawcze wskazuje na szereg czynów korupcyjnych, które miały być popełniane regularnie w latach 2021–2024; mając na uwadze, że mechanizm korupcyjny miał przybierać różne formy, w tym zapraszanie posłów do Parlamentu Europejskiego na wydarzenia wspierane przez Huawei w zamian, jak się zarzuca, za zajmowanie stanowisk politycznych korzystnych dla tej spółki, czy też prezenty o nadmiernej wartości, takie jak koszty wyżywienia i podróży lub regularne zaproszenia na mecze piłki nożnej niezwiązane z działalnością Parlamentu Europejskiego;

C. mając na uwadze, że zgodnie z wnioskiem o uchylenie immunitetu Salvatorego De Meo został zaproszony na kolację, która odbyła się dnia 25 czerwca 2024 r. w restauracji w Brukseli i miała zostać zorganizowana przez przedstawiciela Huawei i opłacona przez tę spółkę a Salvatore De Meo miał wziąć udział w kolacji wraz z siedmioma innymi osobami; mając na uwadze, że podczas kolacji miano omawiać różne projekty związane z One Health Vision i Huawei; mając na uwadze, że wydaje się, iż Salvatore De Meo nie zadeklarował Parlamentowi Europejskiemu przyjęcia pokrycia kosztów kolacji, których dokładna kwota nie była znana organowi wnioskującemu o uchylenie immunitetu; mając na uwadze, że – zgodnie z dodatkowymi informacjami przekazanymi przez prokuratora federalnego –podczas tej kolacji Salvatore De Meo miał

---

[1] Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 października 2008 r., *Marra/De Gregorio i Clemente*, C-200/07 i C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; wyrok Sądu z dnia 19 marca 2010 r., *Gollnisch/Parlament*, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 6 września 2011 r., *Patriciello*, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; wyrok Sądu z dnia 17 stycznia 2013 r., *Gollnisch/Parlament,* T-346/11 i T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 19 grudnia 2019 r., *Junqueras Vies*, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

również otrzymać prezent; mając na uwadze, że według tych dodatkowych informacji spółka Huawei miała zainwestować środki finansowe w okręgu wyborczym Salvatorego De Meo w zamian za publiczne zajęcie przez niego pozytywnego stanowiska na rzecz rozwiązań technologicznych sprzedawanych przez Huawei; mając na uwadze, że zgodnie z dodatkowymi informacjami przekazanymi przez prokuratora federalnego Salvatore De Meo pojawia się w filmie promocyjnym Huawei, w którym pochwalono zalety rozwiązań sprzedawanych przez tę spółkę w ramach europejskiego projektu „SMART VILLAGES”;

D. mając na uwadze, że dopiero z dodatkowych informacji przekazanych przez prokuratora federalnego w odpowiedzi na pisemny wniosek o dalsze informacje wynikło, że działania zarzucane Salvatoremu De Meo mogły stanowić bierne przekupstwo w sferze publicznej, które stanowi przestępstwo na podstawie art. 246 ust. 1 belgijskiego kodeksu karnego;

E. mając na uwadze, że Salvatore De Meo został ponownie wybrany do Parlamentu Europejskiego w wyborach europejskich w czerwcu 2024 r., a zatem w czasie popełniania zarzucanego czynu był posłem do Parlamentu Europejskiego;

F. mając na uwadze, że Parlamentu nie można uznawać za sąd, a – w kontekście procedury uchylenia immunitetu – posła nie można uznawać za „oskarżonego”[2];

G. mając na uwadze, że immunitet parlamentarny, o którym mowa w Protokole nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, ma chronić Parlament i posłów do niego przed postępowaniami sądowymi w związku z działaniami podejmowanymi w ramach wykonywania obowiązków parlamentarnych i niemożliwymi do oddzielenia od tych obowiązków;

H. mając na uwadze, że zgodnie z art. 5 ust. 2 Regulaminu immunitet parlamentarny nie jest osobistym przywilejem posła, lecz gwarancją niezależności Parlamentu Europejskiego jako całości oraz jego członków;

I. mając na uwadze, że art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej przewiduje, że wobec członków Parlamentu Europejskiego nie można prowadzić dochodzenia, postępowania sądowego ani też ich zatrzymywać z powodu ich opinii lub stanowiska zajętego przez nich w głosowaniu w czasie wykonywania przez nich obowiązków służbowych; mając na uwadze, że zarzucany czyn nie dotyczy opinii wyrażonych ani stanowiska zajętego w głosowaniu w ramach wykonywania przez Salvatorego De Meo obowiązków członka Parlamentu Europejskiego w rozumieniu

---

[2] Wyrok Sądu z dnia 30 kwietnia 2019 r., *Briois/Parlament*, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.

art. 8 tego protokołu;

J. mając na uwadze, że art. 9 akapit pierwszy lit. b) Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej stanowi, iż podczas sesji Parlamentu Europejskiego jego członkowie korzystają na terytorium państwa członkowskiego, innego niż ich państwo, z immunitetu chroniącego przed zatrzymaniem oraz immunitetu jurysdykcyjnego;

K. mając na uwadze, że wszelkie decyzje dotyczące immunitetu Salvatorego De Meo należy podjąć na podstawie wniosku o uchylenie immunitetu oraz na podstawie informacji i wyjaśnień przedstawionych w tej sprawie, w tym odpowiedzi udzielonych przez prokuratora federalnego, zarówno podczas wymiany poglądów, jak i w ramach dodatkowych informacji przekazanych na piśmie; mając na uwadze, że we wniosku o uchylenie immunitetu wyraźnie brakuje konkretnych informacji; mając na uwadze, że późniejsza ustna i pisemna wymiana informacji z prokuratorem federalnym, pomimo dostarczenia informacji dotyczących kilku dodatkowych podejrzeń o nadużycia, nadal nie była wystarczająca, aby rozwiać istotne wątpliwości co do wniosku o uchylenie immunitetu Salvatore De Meo;

L. mając na uwadze, że w związku z powyższym suma przedstawionych informacji nie pozwoliła Parlamentowi na to, aby z pełnym przekonaniem podjąć opartą na wystarczających informacjach decyzję uchylającą immunitet Salvatorego De Meo; mając na uwadze, że istotne wątpliwości co do różnych elementów tej sprawy mogłyby ponadto świadczyć o zaistnieniu *fumus persecutionis*;

1. podejmuje decyzję o odmowie uchylenia immunitetu Salvatorego De Meo;

2. zobowiązuje swoją przewodniczącą do natychmiastowego przekazania niniejszej decyzji i sprawozdania właściwej komisji właściwemu organowi Królestwa Belgii i Salvatoremu De Meo.